Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

deserunt. atq. alii qui deserti nec tam plangunt.

xxxii Quod alii ammonendi s qui inlicita que faciunt et ea laudant. atq; alii q accusant prava nec tam deutant.

xxxiii Quid alii ammonendi s qui repentina concupiscentia superant. atq. alii q in culpa ex consilio ligant.

xxxiiii Quod alii ammonendi s qui licet nimia crebro tam inlicita faciunt. atq. alii qui se aparius custodiunt. sed aliquando in gravibus dimergunt.

xxxv Quid aliter ammonendi s qui bona nec inchoant. atq; aliter qui inchoata nec consumant. (laborant.

xxxvi Quod alii ammonendi s qui mala occulte agunt. et bona publice atq. alii qui bona que faciunt abscondi. et tamen quibdam factis publice mala de se opinari permittunt.

xxxvii De exhortatione mutuis adhibenda ut sic singulae uirtutes adiuuet. quatinus phanc com uirtutib uitia nercrescant.

xxxviii De exhortatione que uni adhibenda e contrariis passionibus h

xxxvii Quid aliquando leuiora uitia relinquendi s. ut guiora subtham.

xl Quod infirmis mentib omnino n debeant alta pdicari.

xli De opere pdicationis et uoce.

xlii Peractis rite omib qualii pdicator ad semetipsu redeat ne hunc uel uitia t pdicatio extollat. PRIMA AD

I ALITER IGITUR MONITIO. AMMONENDI SUNT VIRI atq. aliter femine! Quia illis gravia. istis uero